

Arrest

nr. 178 904 van 2 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 24 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat K. DEVOLDERE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Macedoniër van etnisch origine en afkomstig uit Shtip (Macedonië). U beschikt over de Macedonische nationaliteit. Tijdens het conflict in Macedonië in 2001 werkte u voor een eenheid bij de Macedonische politie. Voor het feit dat u etnische Albanezen had verwond, werd u in 2006 veroordeeld tot drie en half jaar cel. Door uw goed gedrag werd u reeds na twee en half jaar voorwaardelijk vrijgelaten. U bent in Macedonië en in uw stad Shtip bekend als worstelaar. U was voorzitter van de worstelclub van uw stad. Van 2009 tot de verkiezingen van 2011 was u actief bij de partij van Ljube Boskovski, een politicus die vroeger behoorde tot de partij VMRO-DPMNE (Internal Macedonian Revolutionary Organization – Democratic Party for Macedonian National Unity). Ljube

richtte zijn eigen partij Obedineti za Makedonija (United for Macedonia; Verenigd voor Macedonië) op na de verkiezingen in mei 2009. Via twee oude collega's van bij de politie, werd u gevraagd om bodyguard te worden van Ljube Boskovski. U was verantwoordelijk voor zijn veiligheid. U ging overal met hem mee, verzorgde zijn veiligheid en hielp ook met de praktische organisatie van meetings die doorgingen in uw stad Shtip. De dag na de verkiezingen in 2011 werd Ljube gearresteerd en stopte u met uw activiteiten voor hem en de partij. U opende vervolgens samen met een vriend een discotheek in Shtip. U diende in januari 2012 de discotheek te sluiten omdat er teveel concurrentie gekomen was. Vanaf midden september 2012 werd u gezocht door de politie. U hoorde van bevriende politieagenten - oude collega's van toen u bij de politie werkte - dat er een arrestatiebevel tegen u werd uitgevaardigd en door wie u werd aangeraden om u terug te trekken. Het arrestatiebevel kwam van een politiestation Prolet genaamd te Skopje. U dook meteen onder in een appartement van een vriend in Skopje. U informeerde zich over de redenen achter het arrestatiebevel. U sprak met verschillende personen, onder meer uw oude commandant, R.(...), die bij het politiestation Prolet werkte en een persoon die bij de inlichtingendienst werkte, die u vertelden dat u in feite wordt gezocht omdat u behoorde tot de partij van Ljube en hierbij als veiligheidsverantwoordelijke werkte. R.(...) had u gezegd dat de zekere V.(...) K.(...) u iets in de schoenen wilde schuiven. Uw advocaat informeerde zich voor welke feiten u werd gezocht. Twee personen, V.(...) K.(...) en A.(...)S.(...), hadden klacht wegens afpersing tegen u neergelegd. U kende beiden van toen u vroeger actief was in de kolenhandel tussen Kosovo en Servië. Indien u toen aan de hand van uw connecties in het zakenmilieu klanten kon vinden voor hun product, zou u een percentage van de opbrengst krijgen, aldus jullie vroegere afspraak. U zocht maar vond geen klanten waardoor de deal niet doorging. U had vervolgens geen contact meer met V.(...) en A.(...) maar zij beschuldigden u ervan een financiële compensatie te hebben opgeëist en bedreigingen te hebben geuit. A.(...)S.(...)beschuldigde u en V.(...)ervan hem te hebben afgeperst. De klacht baseerde zich op valselijke beschuldigingen want u hebt zelf niks te maken met de afpersingen. Uw advocaat informeerde zich ook bij de procureur des konings om de mogelijkheden voor u na te gaan. De procureur des konings gaf zei dat u eerst moest aangehouden worden en dat er volgens een onderzoek zal opgestart worden en dat u het in de rechtbank zal kunnen uitleggen. Uw advocaat concludeerde dat u zeker en vast zou veroordeeld worden en dat het een verloren zaak is omdat het gaat over uw betrokkenheid bij een politieke oppositiepartij. U stuurde een vriend naar V.(...) en kreeg van hem zijn akte van inbeschuldigingstelling. V.(...) was aangeklaagd door A.(...) S.(...), werd hiervoor gearresteerd en bevond zich toen in huisarrest. In de akte werd u als medeplichtige aan afpersing genoemd. U las zijn akte en belde hem zelf op om te vragen waarom hij u had genoemd terwijl u niks met de afpersing te maken had. V.(...) zei dat hij was verplicht om uw naam te noemen. U vermoedt ook dat V.(...)door u te noemen zijn eigen aandeel in de afpersingszaak wilde verminderen. De afpersing was een schijnreden om u te vervolgen. De Macedonische autoriteiten, meer bepaald de regerende VMRO-DPMNE, willen personen betrokken bij een politieke tegenpartij bestraffen. Ten gevolge van politieke redenen vreest u om veroordeeld te worden en zwaar gestraft te worden. Naast uw bekendheid als veiligheidsverantwoordelijke vreest u ook dat uw arrestatie ten gevolge van uw bekendheid als worstelaar in de media zal komen en uw reputatie zal schaden. U dook ook nog onder in het dorp van uw ouders. Aangezien u werd gezocht, verliet u Macedonië in december 2012 op illegale wijze. U reisde vervolgens van Bulgarije tot België op legale wijze, aan de hand van uw Macedonisch paspoort. U kwam aan in België in december 2012. U werd gearresteerd in België op 3 maart 2016 ten gevolge van drugsgerelateerde feiten. U bent sindsdien opgesloten. U verzette zich tegen uw vertrek naar Macedonië op 8 september 2016. Op 26 september 2016 vroeg u voor het eerst asiel aan in België. U beschikt over uw origineel Macedonisch paspoort afgegeven op 11 mei 2009 (10 jaar geldig). Ter staving van het feit dat u wordt gezocht door uw autoriteiten legt u de volgende documenten neer: een kopie van een akte van inbeschuldigingstelling d.d. 5 november 2012 voor de beschuldigde V.(...) K.(...) opgemaakt door het parket voor de rechtbank van eerste aanleg van Skopje waaruit blijkt dat u, die niet gevat werd door de Macedonische autoriteiten, samen met V.(...)K.(...) worden beschuldigd van afpersing van A.(...)S.(...)en een kopie van een proces-verbaal van de verklaringen van het slachtoffer A.(...) S.(...). U legt verschillende foto's neer om uw werk als bodyguard voor Ljube aan te tonen. U verwijst ook naar de op internet te vinden geëkte telefoongesprekken van de minister van Binnenlandse Zaken Gordana Jankulovska en van de directeur van de inlichtingendienst waaruit bleek dat politieke tegenstanders aan de kant moesten geschoven worden.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u ingeroepen feiten ten aanzien van u niet kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde dat u in december 2012 Macedonië hebt verlaten omdat u wordt gezocht door de Macedonische autoriteiten in een zaak over afpersing waarmee u naar eigen zeggen niks te maken hebt. Volgens u, uw vrienden bij de politie en uw advocaat is de afpersing een schijnreden om u te vervolgen en zal u in werkelijkheid vervolgd worden en bestraft worden omwille van uw betrokkenheid bij de partij van Ljube.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verschillende elementen in uw verklaringen erop wijzen dat er ernstige vraagtekens kunnen worden geplaatst bij uw bewering dat u volledig ten onrechte wordt verdacht van afpersing en alles in scène werd gezet.

U verklaarde dat A.(...)S.(...) werd afgeperst door V.(...)en dat V.(...) hem in uw naam heeft afgeperst om de bedreigingen te versterken maar dat u hiermee niks te maken hebt (CGVS II, p. 11-12). U verklaarde dat V.(...)bij de ondervragingen van de politie heeft verklaard dat u, Z.(...) K.(...) de veiligheidsagent van Ljube, met hem samenwerkte en volgens u moet het de politie meteen duidelijk geweest zijn over wie V.(...)het had (CGVS II, p. 11). Het is echter opvallend dat uw verklaringen in verband met de reden waarom uw naam voorkomt in de afpersingszaak niet coherent zijn. Op de vraag waarom V.(...)in de ondervragingen uw naam heeft gegeven, antwoordde u dat u het niet weet, u veronderstelde dat hij dit heeft gedaan om zijn verantwoordelijkheid te minimaliseren in de zaak en dat de politie toch in ieder geval wil dat u naar de gevangenis gaat omdat de VMRODPMNE de partij van Ljube wil doen verdwijnen. Aangezien u beweerde niks met de afpersingszaak te maken te hebben werd u nogmaals gevraagd waarom V.(...) valselijke verklaringen over u heeft afgelegd. Opnieuw antwoordde u dat u het niet weet en dat hij zijn aandeel in de zaak wil verminderen. U verklaarde ook dat u denkt dat hij samenwerkt met de politie en dat de politie misschien aan V.(...) zegt wat hij in uw nadeel moet verklaren. U vervolgde dat u hem één keer zelf hebt opgebeld om te discussiëren waarom hij ten aanzien van u belastende verklaringen had afgelegd (CGVS II, p. 12). Plotseling veranderden uw verklaringen toch enigszins toen u werd geconfronteerd met het bijzonder vreemde feit dat iemand die valselijke verklaringen aflegt over u toch geïnteresseerd is om aan u zijn akte van inbeschuldigingstelling te bezorgen. Waar u eerst nog vermoedens uitte dat hij samenwerkte met de politie, beweerde u na confrontatie plotseling dat V.(...) aan de vriend die u had gezonden om de akte te halen, heeft gezegd dat hij door de politie **verplicht** werd om uw naam in deze zaak te noemen (CGVS II, p. 13). Eerder had u geen woord gerept over deze zogenoemde verplichting. Geconfronteerd met uw weinig coherente verklaringen, voegde u na herhaling van het feit dat V.(...)zijn verantwoordelijkheid wil relativeren opnieuw andere verklaringen toe door te zeggen dat V.(...) u heeft gezegd dat hij werd verplicht. U vervolgde dat u na het lezen van de akte V.(...) zelf hebt opgebeld en hij persoonlijk heeft gezegd dat hij werd verplicht door de politie om uw naam te noemen (CGVS II, p. 18-19). Het is bijzonder vreemd dat u, toen u eerder sprak over uw discussie aan de telefoon met V.(...), hiervan geen melding had gemaakt (CGVS II, p. 12). Dat de hele zaak tegen u werd opgezet door de Macedonische autoriteiten omwille van politieke redenen, wordt bovendien verder ondermijnd door het feit dat er uit de door u neergelegde documenten blijkt dat er verschillende bewijzen werden verzameld. Zo dient te worden gewezen op het feit dat akte van inbeschuldigingstelling opgemaakt door de procureur waarin de rechtbank van eerste aanleg wordt opgeroepen voor een rechtszaak tegen V.(...) K.(...) op basis van afpersing gestaafd is aan de hand van verschillende verklaringen van getuigen en telefoongesprekken. Uit het proces-verbaal van de verklaring van A.(...) S.(...)d.d. 14 september 2012 bij de onderzoeksrechter blijkt ook dat het gaat om verschillende getuigen aangezien de zekere M.(...)G.(...) ook werd afgeperst. Uit het proces-verbaal blijkt overigens dat het document werd opgemaakt in het kader van de **strafzaak tegen V.(...)K.(...), Z.(...) K.(...) en P.(...) Z.(...)** en uit de bewoordingen van de akte van inbeschuldigingstelling van V.(...) blijkt dat u wordt **beschuldigd** van feiten van afpersing maar niet vindbaar bent voor de autoriteiten. Geconfronteerd met het feit dat de zaak wel gestoffeerd is en er klaarblijkelijk verschillende bewijzen en getuigen zijn, kon u louter opperen dat het een scenario is dat de politie heeft opgemaakt om u te veroordelen (CGVS II, p. 13). Verder is het ook vreemd dat er tegen u noch een dossier of akte van inbeschuldigingstelling zou opgemaakt zijn. U verklaarde dat u in beschuldiging zal gesteld worden na uw arrestatie en dat ze u eerst willen arresteren en nadien het onderzoek tegen u openen (CGVS II, p. 10-11). Indien ze u daadwerkelijk ten onrechte willen veroordelen, werpt zich ook de vraag op waarom ze u dan nog niet zouden veroordeeld hebben bij verstek. Hiermee geconfronteerd stelt u dat ze u inderdaad kunnen veroordelen bij verstek maar dat het laatste waarvan u op de hoogte bent was dat de Macedonische autoriteiten u eerst willen arresteren, vervolgens het onderzoek willen openen en daarna veroordelen en misschien nog feiten die u niet hebt gepleegd willen toevoegen. U verklaart dat ze u misschien al hebben veroordeeld bij verstek maar dat u hiervan niet op de hoogte bent (CGVS II, p. 15). Het feit dat u geen interesse niet meer toonde in uw zaak sinds uw vertrek uit Macedonië en u het niet nuttig vond om u te informeren hoe het met uw zaak

stond en of er nieuwe stappen tegen u werden ondernomen, volgens u omdat u ontgoocheld was en geen hoop meer had, ondermijnt op zich ook uw vrees en bewering dat u ten onrechte te zijn beschuldigd (CGVS II, p. 15).

Uw vrees om ten onrechte te worden gestraft en geen eerlijke proces te krijgen in Macedonië, wordt bovendien verder ondermijnd door uw laattijdige asielaanvraag. U verbleef reeds sinds december 2012 in België maar u hebt nog nooit eerder asiel aangevraagd. Als verklaring voor uw laattijdige asielaanvraag gaf u het feit dat u niet goed geïnformeerd was en dat uw bazen in België u hadden beloofd om een verblijfsvergunning op basis van uw werk te regelen (CGVS, p. 15). Dit is hiervoor echter geen afdoende verklaring. Van iemand die zijn land ontvlucht uit vrees voor problemen mag in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich zo snel mogelijk na aankomst in het gastland informeert over de bestaande beschermingsmogelijkheden. Bovendien verklaarde u in een onderhoud met de Belgische autoriteiten in het kader van uw arrestatie dat u **nooit hebt gepoogd om uw verblijf in België te regelen omdat u er het nut niet van inzag** (interview DVZ 28 juni 2016). Het feit dat u, ondanks uw langdurig – illegaal - verblijf in België, geen asielaanvraag hebt ingediend ondermijnt fundamenteel de ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees.

Voorts dient te worden gewezen op het feit dat u de Macedonische autoriteiten poogde te ontlopen en u uw gerechtelijke procedure niet hebt afgewacht. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u uitsluitend via uw advocaat hebt gepoogd om na te gaan welke mogelijkheden u had. Hoewel de procureur zou verklaard hebben aan uw advocaat dat er pas na uw aanhouding een onderzoek zou geopend worden en dat u uw zaak in een rechtbank kan uitleggen, hebt u vervolgens besloten om Macedonië illegaal te verlaten omdat u meende dat de Macedonische autoriteiten alles in scène hadden gezet om u te kunnen vervolgen en u ervan uit ging dat u ten onrechte zou veroordeeld worden. Naast het louter consulteren van een advocaat hebt u echter geen verdere stappen ondernomen en hebt u geen gebruik gemaakt van de beschikbare wettelijke mechanismen om uw onschuld aan te tonen (CGVS I, p. 13-14; CGVS II, p. 7-17).

Uit het geheel aan de bovenstaande vaststellingen dient te worden vastgesteld u niet aannemelijk heeft gemaakt dat de Macedonische autoriteiten u bij een terugkeer naar Macedonië ten onrechte voor feiten van afpersing zouden veroordelen of disproportioneel zouden straffen. Evenmin maakte u aannemelijk dat u mits het aanwenden van alle beschikbare wettelijke mechanismen en met behulp van juridische bijstand geen eerlijke rechtsgang zou kunnen afdwingen. Aansluitend kan opgemerkt worden dat hoewel er gedurende de laatste jaren in Macedonië een moeilijk politiek klimaat heerste en dat er inderdaad gevallen van corruptie binnen de regering en het gerechtelijk apparaat aan het licht zijn gekomen - mede door de gelekte telefoongesprekken van politici waarnaar u ook verwees tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS I, p. 14, p. 16, CGVS II, p. 14 en p. 21) - waartegen de oppositiepartij SDSM (Sociaal-democratische Unie van Macedonië) klacht heeft ingediend, er vooruitgang gemaakt wordt op het vlak van de hervorming van de Macedonische justitie en dat er tevens vooruitgang is betreffende de onafhankelijkheid van de justitie. Zo blijkt dat klachten tegen hooggeplaatste regeringsfunctionarissen worden onderzocht door het openbaar ministerie, dat er verschillende personen ontslag hebben genomen en dat er een speciale procureur werd aangesteld. Uit de beschikbare informatie blijkt dat in Macedonië ernstige maatregelen worden genomen om eventueel machtsmisbruik en/of machtsoverschrijding van de verschillende overheden tegen te gaan. Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat ook indien men meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Macedonische politie en meent dat rechten geschonden zijn/worden, er in Macedonië meerdere mechanismen bestaan om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Macedonische overheid onderneemt onder meer stappen om geweld te voorkomen. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 een interne controleafdeling, opgericht met als mandaat onder meer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Dat de politie beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die onder meer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Macedonië opererende autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle Macedonische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende

bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit het geheel van bovenstaande blijkt bijgevolg dat u hebt niet aannemelijk gemaakt dat eventuele gerechtelijke stappen tegen u na een arrestatie in geval van terugkeer naar Macedonië wijzen op een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of op een reëel risico op het lijden van ernstige schade volgens de bepalingen van de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw vrees dat een arrestatie uw reputatie zou schaden dient vastgesteld te worden dat dergelijke vrees geenszins beschouwd kan worden als een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal werd toegevoegd aan uw administratief dossier.

De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande geenszins. Uw paspoort bevestigt louter en alleen uw identiteit en nationaliteit, hetgeen hier niet wordt betwist. Uit de door u neergelegde akte van inbeschuldigingstelling van V.(...) K.(...) en het proces-verbaal met de verklaringen van A.(...) S.(...) kan inderdaad, zoals u stelt, afgeleid worden dat u wordt gezocht door de Macedonische autoriteiten omwille van feiten van afpersing. Deze documenten doen echter geen afbreuk aan bovenstaande conclusies. De door u neergelegde foto's tonen aan dat u als bodyguard hebt gewerkt voor Ljube Boskovski, niks meer en niks minder.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als een enig middel voert verzoeker de schending aan van de motiveringsplicht, van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Conventie van Genève).

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van

een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u ingeroepen feiten ten aanzien van u niet kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde dat u in december 2012 Macedonië hebt verlaten omdat u wordt gezocht door de Macedonische autoriteiten in een zaak over afpersing waarmee u naar eigen zeggen niks te maken hebt. Volgens u, uw vrienden bij de politie en uw advocaat is de afpersing een schijnreden om u te vervolgen en zal u in werkelijkheid vervolgd worden en bestraft worden omwille van uw betrokkenheid bij de partij van Ljube.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verschillende elementen in uw verklaringen erop wijzen dat er ernstige vraagtekens kunnen worden geplaatst bij uw bewering dat u volledig ten onrechte wordt verdacht van afpersing en alles in scène werd gezet.

*U verklaarde dat A.(...)S.(...) werd afgeperst door V.(...) en dat V.(...) hem in uw naam heeft afgeperst om de bedreigingen te versterken maar dat u hiermee niks te maken hebt (CGVS II, p. 11-12). U verklaarde dat V.(...) bij de ondervragingen van de politie heeft verklaard dat u, Z.(...) K.(...) de veiligheidsagent van Ljube, met hem samenwerkte en volgens u moet het de politie meteen duidelijk geweest zijn over wie V.(...) het had (CGVS II, p. 11). Het is echter opvallend dat uw verklaringen in verband met de reden waarom uw naam voorkomt in de afpersingszaak niet coherent zijn. Op de vraag waarom V.(...) in de ondervragingen uw naam heeft gegeven, antwoordde u dat u het niet weet, u veronderstelde dat hij dit heeft gedaan om zijn verantwoordelijkheid te minimaliseren in de zaak en dat de politie toch in ieder geval wil dat u naar de gevangenis gaat omdat de VMRODPMNE de partij van Ljube wil doen verdwijnen. Aangezien u beweerde niks met de afpersingszaak te maken te hebben werd u nogmaals gevraagd waarom V.(...) valselijke verklaringen over u heeft afgelegd. Opnieuw antwoordde u dat u het niet weet en dat hij zijn aandeel in de zaak wil verminderen. U verklaarde ook dat u denkt dat hij samenwerkt met de politie en dat de politie misschien aan V.(...) zegt wat hij in uw nadeel moet verklaren. U vervolgde dat u hem één keer zelf hebt opgebeld om te discussiëren waarom hij ten aanzien van u belastende verklaringen had afgelegd (CGVS II, p. 12). Plotseling veranderden uw verklaringen toch enigszins toen u werd geconfronteerd met het bijzonder vreemde feit dat iemand die valselijke verklaringen aflegt over u toch geïnteresseerd is om aan u zijn akte van inbeschuldigingstelling te bezorgen. Waar u eerst nog vermoedens uitte dat hij samenwerkte met de politie, beweerde u na confrontatie plotseling dat V.(...) aan de vriend die u had gezonden om de akte te halen, heeft gezegd dat hij door de politie **verplicht** werd om uw naam in deze zaak te noemen (CGVS II, p. 13). Eerder had u geen woord gerept over deze zogenoemde verplichting. Geconfronteerd met uw weinig coherente verklaringen, voegde u na herhaling van het feit dat V.(...) zijn verantwoordelijkheid wil relativeren opnieuw andere verklaringen toe door te zeggen dat V.(...) u heeft gezegd dat hij werd verplicht. U vervolgde dat u na het lezen van de akte V.(...) zelf hebt opgebeld en hij persoonlijk heeft gezegd dat hij werd verplicht door de politie om uw naam te noemen (CGVS II, p. 18-19). Het is bijzonder vreemd dat u, toen u eerder sprak over uw discussie aan de telefoon met V.(...), hiervan geen melding had gemaakt (CGVS II, p. 12). Dat de hele zaak tegen u werd opgezet door de Macedonische autoriteiten omwille van politieke redenen, wordt bovendien verder ondermijnd door het feit dat er uit de door u neergelegde documenten blijkt dat er verschillende bewijzen werden verzameld. Zo dient te worden gewezen op het feit dat akte van inbeschuldigingstelling opgemaakt door de procureur waarin de rechtbank van eerste aanleg wordt opgeroepen voor een rechtszaak tegen V.(...) K.(...) op basis van afpersing gestaafd is aan de hand van verschillende verklaringen van getuigen en telefoongesprekken. Uit het proces-verbaal van de verklaring van A.(...) S.(...) d.d. 14 september 2012 bij de onderzoeksrechter blijkt ook dat het gaat om verschillende getuigen aangezien de zekere M.(...) G.(...) ook werd afgeperst. Uit het proces-verbaal blijkt overigens dat het document werd opgemaakt in het kader van de **strafzaak tegen V.(...) K.(...), Z.(...) K.(...) en P.(...) Z.(...)** en uit de bewoordingen van de akte van inbeschuldigingstelling van V.(...) blijkt dat u wordt **beschuldigd** van feiten van afpersing maar niet vindbaar bent voor de autoriteiten. Geconfronteerd met het feit dat de zaak wel gestoffeerd is en er*

klaarblijkelijk verschillende bewijzen en getuigen zijn, kon u louter opperen dat het een scenario is dat de politie heeft opgemaakt om u te veroordelen (CGVS II, p. 13). Verder is het ook vreemd dat er tegen u noch een dossier of akte van inbeschuldigingstelling zou opgemaakt zijn. U verklaarde dat u in beschuldiging zal gesteld worden na uw arrestatie en dat ze u eerst willen arresteren en nadien het onderzoek tegen u openen (CGVS II, p. 10-11). Indien ze u daadwerkelijk ten onrechte willen veroordelen, werpt zich ook de vraag op waarom ze u dan nog niet zouden veroordeeld hebben bij verstek. Hiermee geconfronteerd stelt u dat ze u inderdaad kunnen veroordelen bij verstek maar dat het laatste waarvan u op de hoogte bent was dat de Macedonische autoriteiten u eerst willen arresteren, vervolgens het onderzoek willen openen en daarna veroordelen en misschien nog feiten die u niet hebt gepleegd willen toevoegen. U verklaart dat ze u misschien al hebben veroordeeld bij verstek maar dat u hiervan niet op de hoogte bent (CGVS II, p. 15). Het feit dat u geen interesse niet meer toonde in uw zaak sinds uw vertrek uit Macedonië en u het niet nuttig vond om u te informeren hoe het met uw zaak stond en of er nieuwe stappen tegen u werden ondernomen, volgens u omdat u ontgoocheld was en geen hoop meer had, ondermijnt op zich ook uw vrees en bewering dat u ten onrechte te zijn beschuldigd (CGVS II, p. 15).

Uw vrees om ten onrechte te worden gestraft en geen eerlijke proces te krijgen in Macedonië, wordt bovendien verder ondermijnd door uw laattijdige asielaanvraag. U verbleef reeds sinds december 2012 in België maar u hebt nog nooit eerder asiel aangevraagd. Als verklaring voor uw laattijdige asielaanvraag gaf u het feit dat u niet goed geïnformeerd was en dat uw bazen in België u hadden beloofd om een verblijfsvergunning op basis van uw werk te regelen (CGVS, p. 15). Dit is hiervoor echter geen afdoende verklaring. Van iemand die zijn land ontvlucht uit vrees voor problemen mag in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich zo snel mogelijk na aankomst in het gastland informeert over de bestaande beschermingsmogelijkheden. Bovendien verklaarde u in een onderhoud met de Belgische autoriteiten in het kader van uw arrestatie dat u **nooit hebt gepoogd om uw verblijf in België te regelen omdat u er het nut niet van inzag** (interview DVZ 28 juni 2016). Het feit dat u, ondanks uw langdurig – illegaal - verblijf in België, geen asielaanvraag hebt ingediend ondermijnt fundamenteel de ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees.

Voorts dient te worden gewezen op het feit dat u de Macedonische autoriteiten poogde te ontlopen en u uw gerechtelijke procedure niet hebt afgewacht. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u uitsluitend via uw advocaat hebt gepoogd om na te gaan welke mogelijkheden u had. Hoewel de procureur zou verklaard hebben aan uw advocaat dat er pas na uw aanhouding een onderzoek zou geopend worden en dat u uw zaak in een rechtbank kan uitleggen, hebt u vervolgens besloten om Macedonië illegaal te verlaten omdat u meende dat de Macedonische autoriteiten alles in scène hadden gezet om u te kunnen vervolgen en u ervan uit ging dat u ten onrechte zou veroordeeld worden. Naast het louter consulteren van een advocaat hebt u echter geen verdere stappen ondernomen en hebt u geen gebruik gemaakt van de beschikbare wettelijke mechanismen om uw onschuld aan te tonen (CGVS I, p. 13-14; CGVS II, p. 7-17).

Uit het geheel aan de bovenstaande vaststellingen dient te worden vastgesteld u niet aannemelijk heeft gemaakt dat de Macedonische autoriteiten u bij een terugkeer naar Macedonië ten onrechte voor feiten van afpersing zouden veroordelen of disproportioneel zouden straffen. Evenmin maakte u aannemelijk dat u mits het aanwenden van alle beschikbare wettelijke mechanismen en met behulp van juridische bijstand geen eerlijke rechtsgang zou kunnen afdwingen. Aansluitend kan opgemerkt worden dat hoewel er gedurende de laatste jaren in Macedonië een moeilijk politiek klimaat heerste en dat er inderdaad gevallen van corruptie binnen de regering en het gerechtelijk apparaat aan het licht zijn gekomen - mede door de gelekte telefoongesprekken van politici waarnaar u ook verwees tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS I, p. 14, p. 16, CGVS II, p. 14 en p. 21) - waartegen de oppositiepartij SDSM (Sociaal-democratische Unie van Macedonië) klacht heeft ingediend, er vooruitgang gemaakt wordt op het vlak van de hervorming van de Macedonische justitie en dat er tevens vooruitgang is betreffende de onafhankelijkheid van de justitie. Zo blijkt dat klachten tegen hooggeplaatste regeringsfunctionarissen worden onderzocht door het openbaar ministerie, dat er verschillende personen ontslag hebben genomen en dat er een speciale procureur werd aangesteld. Uit de beschikbare informatie blijkt dat in Macedonië ernstige maatregelen worden genomen om eventueel machtsmisbruik en/of machtsoverschrijding van de verschillende overheden tegen te gaan. Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat ook indien men meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Macedonische politie en meent dat rechten geschonden zijn/worden, er in Macedonië meerdere mechanismen bestaan om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Macedonische overheid onderneemt onder meer stappen om geweld te voorkomen. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog

steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 een interne controleafdeling, opgericht met als mandaat onder meer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Dat de politie beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die onder meer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Macedonië opererende autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle Macedonische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit het geheel van bovenstaande blijkt bijgevolg dat u hebt niet aannemelijk gemaakt dat eventuele gerechtelijke stappen tegen u na een arrestatie in geval van terugkeer naar Macedonië wijzen op een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of op een reëel risico op het lijden van ernstige schade volgens de bepalingen van de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw vrees dat een arrestatie uw reputatie zou schaden dient vastgesteld te worden dat dergelijke vrees geenszins beschouwd kan worden als een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal werd toegevoegd aan uw administratief dossier.

De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande geenszins. Uw paspoort bevestigt louter en alleen uw identiteit en nationaliteit, hetgeen hier niet wordt betwist. Uit de door u neergelegde akte van inbeschuldigingstelling van V.(...) K.(...) en het proces-verbaal met de verklaringen van A.(...) S.(...) kan inderdaad, zoals u stelt, afgeleid worden dat u wordt gezocht door de Macedonische autoriteiten omwille van feiten van afpersing. Deze documenten doen echter geen afbreuk aan bovenstaande conclusies. De door u neergelegde foto's tonen aan dat u als bodyguard hebt gewerkt voor Ljube Boskovski, niks meer en niks minder."

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

In de mate verzoeker hekelt dat het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het Macedonisch en Frans werd gevoerd en zodoende moeilijk kan worden aangenomen dat de schriftelijke neerslag identiek is aan hetgeen verzoeker heeft verklaard, kan de Raad slechts vaststellen dat uit de gehoorverslagen geenszins blijkt dat er vertaalproblemen zouden zijn geweest. Uit de gehoorverslagen kan immers niet afgeleid worden dat de interviewer de Franse taal niet machtig was of dat de advocaat het relaas van verzoekende partij niet heeft kunnen volgen. Verzoeker heeft zeer uitgebreid zijn relaas en de vervolgingsfeiten kunnen weergeven en noch hij, noch zijn raadsman hebben dienaangaande een opmerking gegeven tijdens de gehoren. Verzoeker licht overigens ook niet toe welke essentiële elementen in zijn relaas en de vervolgingsfeiten die hij heeft weergegeven tijdens de gehoren, niet of niet correct zouden zijn weergegeven in de gehoorverslagen en de bestreden beslissing.

Het betoog stellende dat hij in zijn eerste, tweede en derde interview duidelijk heeft uitgelegd waarom hij uit zijn land van oorsprong vluchtte en waarom hij zonder gevaar voor zijn eigen leven niet in Macedonië kan blijven of teruggaan, dat uit de stukken die werden neergelegd (waaronder diverse foto's) overduidelijk blijkt dat personen in een gelijkaardige situatie als deze van verzoeker werden veroordeeld omwille van hun betrokkenheid bij de politieke oppositie, dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zelf stelt dat Macedonië de afgelopen jaren een moeilijk politiek klimaat heeft gekend en het derhalve aannemelijk is dat dergelijke betrokkenheid bij de oppositie een onrechtmatige vervolging en een gebrek aan een eerlijk proces tot gevolg kunnen hebben, dat het feit dat in Macedonië de laatste maanden en jaren diverse maatregelen werden genomen om machtsmisbruik en/of machtsoverschrijding tegen te gaan aantoont dat er sprake is van machtsmisbruik en machtsoverschrijding en dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zelf

stelt dat binnen de politiediensten nog een aantal hervormingen noodzakelijk blijven waaruit kan worden afgeleid dat nog een ganse weg dient te worden afgelegd opdat rechtsonderhorigen ten allen tijde op bescherming binnen het land van herkomst zouden kunnen rekenen, is algemeen en doet geen afbreuk aan de concrete motieven van de bestreden beslissing omtrent de door hem aangehaalde asielmotieven en neergelegde stukken. Een dergelijk algemeen betoog volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

Het argument dat de motieven waaronder het lange wachten alvorens een asielaanvraag in te dienen losstaan van de beoordeling naar het al dan niet aanwezig zijn van een gegronde vrees overtuigt niet.

Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die internationale bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo vlug mogelijk een asielaanvraag indient. Immers, van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag) of de subsidiaire bescherming inroept, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. Het feit dat verzoeker zo lang wachtte om asiel aan te vragen is een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relateert als dusdanig de ernst van de door hem geschetste problemen. Te dezen kan worden opgemerkt dat de noodzaak tot internationale bescherming niet wordt opgeheven door een belofte van verzoekers bazen een verblijfsvergunning te regelen. Dit klemmt des te meer aangezien niet betwist wordt dat verzoeker in België aankwam in december 2012, gearresteerd werd op 3 maart 2016 ten gevolge van drugsgerelateerde feiten, zich verzette tegen zijn vertrek naar Macedonië op 8 september 2016 en vervolgens pas op 26 september 2016 voor het eerst asiel aanvraagde in België. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een asielaanvraag zou indienen. Dat verzoeker naliel dit te doen en sinds 2012 (aankomst in België), en zeker sinds de eerste repatriëringspoging op 8 september 2016 nog tot 26 september 2016 talmd alvorens asiel aan te vragen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, tweede lid, d) van de vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

2.5. Verzoeker maakt, gelet op wat voorafgaat, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.7. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee december tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

C. DIGNEF